

ΕΤΟΣ 67ον

15 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3459)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ «ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕ»

Στους Χαιρετισμούς του Τιμίου Σταυρού ονομάζουμε τον Σταυρό, «τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλήος». Ἔστω κι ἂν ἔξι ἀπό τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους σφράγισαν τὸ κήρυγμά τους μὲ σταυρικό θάνατο, αὐτὸς πού περισσότερο ἀπὸ ὄλους ἔκανε κοσμοκήρυκτη τὴ δόξα τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καί σήμερα, Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, δὲν κηρύττει ἀπλῶς μὲ λόγια τὴ σωτήρια δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καί καταθέτει τὴν προσωπική του ἐμπειρία «συσταύρωσης» μὲ τὸν ἐπ' αὐτοῦ σταυρωθέντα Χριστό.

Ὁ Νόμος, «παιδαγωγός εἰς Χριστόν»

Σίγουρα δὲν ὑπῆρχε καλλύτερος τρόπος, γιὰ νὰ ἀποστομώσει τοὺς ἐξ Ἰουδαίων χριστιανούς πού ἐπέμεναν νὰ θεωροῦν ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία τὴν τήρηση τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ὁ πρῶν «ἐχθρός τοῦ σταυροῦ» μὲ παρρησία πλέον ὁμολογεῖ: «Καίτοι εἶμαστε Ἰουδαῖοι, ἀφήσαμε τὸν νόμο καί πιστέψαμε στὸν Χριστό, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Χριστό καί ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· γιατί κανένας δὲν μπορεῖ νὰ δικαιωθεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀφοῦ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τηρήσει τὸν νόμο τέλεια». Καί μὲ τὸ χρυσὸ στόμα τοῦ ἁγίου Ἰωάννη ἐξηγεῖ ὁ Ἀπόστολος: «Δὲν ἀφήσαμε τὸν νόμο ἐπειδὴ ἦταν πονηρός, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν ἀσθενής».

Ὁ μωσαϊκὸς νόμος σαφῶς εἶναι θεόπνευστος· εἶναι ὅμως «παιδαγωγός εἰς Χριστόν». Καί ὅταν ἀπὸ τὴ μιά βαθμίδα παιδείας πᾶμε στὴν ἀνώτερη, κάποια μορφωτικά στοιχεῖα διατηροῦνται, κάποια τελειοποιοῦνται, ἐνῶ κάποια ἐγκαταλείπονται. Ἔτσι καί ἀπὸ τὸν Νόμο: α) διατηρήθηκε ἡ θεμελιώδης πίστη στὸν ἐξ ἀποκαλύψεως Θεὸ τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος «πολυμερῶς καί πολυτρόπως ἐλάλησεν ἐν τοῖς προφήταις» γιὰ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ του· β) τελειοποιήθηκε καί συμπληρώθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό ὁ ἠθικός νόμος, δίνοντας τὸν ἑαυτοῦ του ὑπόδειγμα «εἰς τὸ μεταλαβεῖν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ»· καὶ γ) καταργήθηκαν οἱ τελετουργικὲς διατάξεις καὶ οἱ παντός εἴδους ἐξωτερικὲς θυσίαι, πού εἶχαν προτυπωτικὸ χαρακτήρα, ἀφοῦ ἡ πηγὴ τῆς ἀληθινῆς ιερωσύνης, ὁ Μέγας Ἀρχιερέας Χριστός, ἐφάπαξ «παρέδωκεν ἑαυτὸν θυσίαν τῷ Θεῷ», γενόμενος ὁ ἴδιος θύτης καὶ τέλειο θύμα.

«Δέν ξαναχτίζω ὄ,τι γκρέμισα»

Ὅσοι λοιπὸν ἐπέμεναν ὅτι πρέπει νὰ τηροῦνται αὐτές οἱ διατάξεις πού ὁ Χριστός κατήργησε μὲ τὴ θυσία του, καὶ ὅτι ὅσοι τίς παραβαίνουν ἁμαρτάνουν, ὀδηγοῦσαν στό βλάσφημο συμπέρασμα ὅτι αἴτιος τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ Χριστός. «Ὅρᾳ τί κατασκευάζουσιν οἱ ἰουδαῖζοντες;» ρωτᾷ με ἀποτροπισμὸ ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Καὶ γιὰ νὰ μὴ νομίσουμε ὅτι αὐτὰ ἀφοροῦν μόνο ἐκεῖνες τίς ἐποχές, μᾶς προσγειώνει μὲ τὰ λόγια: «Ὅλα αὐτὰ ὁ Παῦλος δέν τὰ ἔχει μόνο γιὰ τοὺς Γαλιάτες, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐκεῖνους πού πάσχουν ἀπὸ τὴν ἴδια μ' αὐτοῦς ἀρρώστια», πού εἶναι ἡ ὑποκρισία· αὐτοὶ ἐξωτερικὰ φαίνονται δίκαιοι, ἐνῶ ἐσωτερικὰ εἶναι «μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας». Καὶ φυσικὰ ἐξαιτίας τους «τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλάσφημεῖται».

Παραστατικὴ εἰκόνα γιὰ τὴν κατανόηση τῆς ἀχρηστίας πλεόν τῶν νομικῶν διατάξεων ἀποτελεῖ ἡ προτεινόμενη εἰκόνα τοῦ προσωρινοῦ παραπήγματος, πού στήνεται σέ οἰκόπεδο ὅπου πρόκειται νὰ ἀνεγερθεῖ μεγάλη οἰκοδομὴ· χρησιμεύει γιὰ πρόχειρη στέγαση ἐργαλείων καὶ ἐργατῶν καὶ βοηθάει πολὺ στὴν ἀνέγερση. Ὅταν ὅμως τελειώσει ἡ οἰκοδομὴ, τὸ παράπηγμα ἀποσύρεται. Ἀφοῦ τελείωσε ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας, καταργήθηκε τὸ τυπικὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού εἶχε «στηθεῖ» γιὰ νὰ προετοιμασεῖ ἡ τέλεια ἱλαρεία τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἰουδαῖζοντες ὅμως –οὔτε λίγο οὔτε πολὺ– ἤθελαν ὄχι μόνο νὰ ξαναχτίσουν τὸ «παράπηγμα» τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ τοποθετήσουν στὴν ἴδια θέση μὲ τὴν Ἐκκλησία.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διά τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καί ἐμεῖς εἰς τόν Χριστόν Ἰησοῦν, διά νά δικαιωθοῦμε διά τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί ὄχι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῆ. Ἄλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἐζητήσαμε νά δικαιωθοῦμε διά τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστός ἐξυπηρετεῖ τήν ἁμαρτίαν; Μή γένοιτο! Ἐάν ὁμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τόν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διά τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τόν νόμον, διά νά ζῆσω ὡς πρὸς τόν Θεόν. Ἐξω σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τήν ζωὴν δέ τήν ὁποῖαν τώρα ζῶ εἰς τό σῶμα, τήν ζῶ μέ πίστιν εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ ἀγάπησε καί παρέδωκε τόν ἑαυτόν του πρὸς χάριν μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαίου, Γερ. Κοινδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

«Ζῶ συσταυρούμενος Χριστῷ»

Βέβαια τό «παράπηγμα» δέν εἶναι μόνο ἄχρηστο· εἶναι καί «θανατηφόρο». Καί ἐξηγεῖ ὁ Παῦλος πάλι μέ τό στόμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Ὁ νόμος διατάζει νά ἐφαρμόζονται ὅλα ἀνεξαιρέτως ὅσα γράφτηκαν· καί τιμωρεῖ μέ θάνατο ὁποῖον δέν τὰ τηρεῖ ὅλα. Ἔρα ὅλοι κατά τόν νόμο ἔχουμε πεθάνει, ἀφοῦ κανένας δέν τόν ἔχει τηρήσει πλήρως. Ὅπως, λοιπόν, ἕνας νεκρός δέν μπορεῖ νά ὑπακούσει στίς ἐντολές τοῦ νόμου, ἔτσι δέν μπορῶ κι ἐγώ πού εἶμαι νεκρός λόγῳ τῆς κατάρτας του. Ἐπομένως, ὁ ἴδιος ὁ νόμος μᾶς κάνει νά μὴν τοῦ δίνουμε πλέον σημασία». Καί θά συνεχίσει ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος: «Ὅμως ἡ νέκρωση πού μοῦ χαρίζει ἡ συσταύρωσή μου μέ τόν Χριστό δέν μυρίζει θάνατο· εἶναι ζωοποιός. Πεθαίνω ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία, ἀλλῆλα ζῶ γιά τόν Θεό. Τελικά δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλῆλα ζεῖ μέσα μου ὁ Χριστός».

Τά συγκληονιστικά αὐτά λόγια τοῦ Παύλου δέν ἔχουν καμία σχέση οὔτε μέ ἀνοησίες περί μετενάρκωσης οὔτε μέ δῆθεν «ἠλυτρωτικές» ἐνώσεις μέ κάποια ἀπρόσωπη «οὐσία», θεωρίες πού τελικά καταργοῦν τό ἀνθρώπινο πρόσωπο. Ὁ κάθε ἐν Χριστῷ «καινός» (καινούργιος) ἄνθρωπος ἀποτελεῖ τήν τελειότερη πραγμάτωση τοῦ κάθε μοναδικοῦ καί ἀνεπανάληπτου προσώπου, τό ὁποῖο καί στήν παρούσα ζωὴ ἀλλῆλα καί στήν ἔσχατη μακαριότητα δέν κάνει τήν ἐνότητα μέ τό σῶμα του, ζώντας «ἐν σαρκί». Καί ὅλα αὐτά χάρη στήν ἀγάπη τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, πού δέν ἀγάπησε ἀόριστα τήν ἀνθρωπότητα, ἀλλῆλα τόν καθένα μας χωριστά καί ἔδωσε τόν ἑαυτό του θυσία γιά τόν καθένα μας.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

15 Σεπτεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Νικήτα μεγαλομάρτ. († 372). Φιλοθέου ὁσίου (1^ο αἰ.). Πορφυρίου τοῦ ἀπό μίμων.
Βποσαρίωνος Λαρίσις, Συμεών Θεσσαλονίκης († 1429),
Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητῶς († 1811).
Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ν' 34 - θ' 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Σεπτεμβρίου, Α' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. α' 21 - β' 4 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε' 1-11.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ξεκινήσει τό Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό
καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες σιά τηλέφωνα: 210 7272313-315-316.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Τό Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη
τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:
α. στό Γραφεῖο Κατηχίσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210
7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλε-
κτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πηλη-
ροφορίες στήν ἴσοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐ-
νότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχίσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr